

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **K., s.r.o.**, so sídlom v K., IČO: X., proti žalovanému **Mestu K.**, so sídlom v K., zastúpenému JUDr. V. J., advokátom so sídlom v K., **o zaplatenie 271 832,50 €** (8 189 226 Sk) s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 10 C 383/2004, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 11. decembra 2008 sp. zn. 3 Co 44/2008 a Okresného súdu Trebišov zo 17. septembra 2007 č.k. 10 C 383/2004-164, takto

r o z h o d o l :

Rozsudky Krajského súdu v Košiciach z 11. decembra 2008 sp. zn. 3 Co 44/2008 a Okresného súdu Trebišov zo 17. septembra 2007 č.k. 10 C 383/2004-164 **z r u š u j e** a vec vracia Okresnému súde Trebišov na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trebišov rozsudkom zo 17. septembra 2007 č.k. 10 C 383/2004-164 čiastočne vyhovel žalobe podanej žalobcom na súde 11. septembra 2000 a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi do 3 dní sumu 8 189 226 Sk so 17,6 % úrokom od 1. januára 1997 do zaplatenia a v rovnakej lehote nahradiť mu 613 944 Sk trov konania. V prevyšujúcej časti, týkajúcej sa zaplatenia úrokov nad 17,6 %, žalobu zamietol. Vychádzal z výsledkov vykonaného dokazovania, ktorými mal preukázané, že P., š.p. v likvidácii (právny predchodca žalobcu) vykonali pre žalovaného v rámci investičnej činnosti na akcii – sídlisko nad N. stavebné práce v celkovom objeme 19 541 071 Sk, z ktorého žalovaný uhradil iba časť, a to 11 351 845 Sk, preto na vzniknutý rozdiel žalovaného zaviazal. Vzťah medzi účastníkmi konania právne posúdil podľa § 631 Občianskeho zákonníka, keď mal za to, že medzi

účastníkmi došlo k uzavretiu zmluvy o dielo. Námietku premlčania vznesenú žalovaným nepovažoval za dôvodnú, nakoľko predmetná pohľadávka bola fakturovaná v mesiaci december 1996; zálohové listy z rokov 1993 až 1996 nepovažoval za faktúru. O príslušenstve pohľadávky rozhodol podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a o náhrade trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 11. decembra 2008 sp. zn. 3 Co 44/2008 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 29 240 Sk trov odvolacieho konania. Stotožnil sa so skutkovými zisteniami súdu prvého stupňa ako i jeho právnym posúdením veci. Dôvody rozhodnutia prvostupňového súdu považoval za správne, výstižné a presvedčivé a v celom rozsahu na ne poukázal. Zdôraznil len, že námietka premlčania nároku nie je dôvodná, lebo pri štvorročnej premlčacej lehote podľa § 397 Obchodného zákonníka lehota začala plynúť 31. decembra 1996, kedy boli práce vyfakturované a uplynula 31. decembra 2000. Výrok o trovách odvolacieho konania odôvodnil § 142 ods. 1 O.s.p.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) na základe podnetu žalovaného napadol dovolaním rozsudky súdov oboch nižších stupňov. V mimoriadnom dovolaní uviedol, že právny záver súdov oboch stupňov o tom, že právny vzťah medzi účastníkmi konania je zmluvou o dielo podľa § 631 Občianskeho zákonníka a platenie úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. O aký právny vzťah medzi účastníkmi konania išlo, sa nedá zistiť ani z výpovedí v konaní vypočutých svedkov a zabezpečených listinných dôkazov. Napriek tomu však súdy dospeli k záveru, že ide o zmluvu o dielo uzavretú podľa § 631 Občianskeho zákonníka, pričom svoje konštatovanie v rozpore s § 157 ods. 2 O.s.p. bližšie neodôvodnili. Poukázal na to, že vzhľadom na postavenie účastníkov môže byť právny vzťah, z ktorého žalobca uplatňuje daný nárok, posudzovaný aj podľa Obchodného zákonníka (§ 536 a nasl.), pričom by museli byť posudzované inak aj úroky z omeškania. Nakoľko z vykonaného dokazovania nemožno zistiť, či súdy na daný prípad správne aplikovali ustanovenia § 631 a 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a ani bližšie svoj právny záver v rozhodnutiach neodôvodnili, generálny prokurátor žiadal oba napadnuté rozsudky zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobca sa k mimoriadnemu dovolaniu písomne nevyjadril.

Žalovaný vo vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu sa stotožnil s dôvodmi v ňom uvedenými a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky mimoriadnemu dovolaniu vyhovel.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas generálny prokurátor (§ 243g O.s.p.) na základe podnetu účastníka konania (§ 243e ods. 1 a 2 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu podľa § 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté rozsudky treba zrušiť.

Občiansky súdny poriadok upravuje tri samostatné dôvody, ktoré môže generálny prokurátor úspešne uplatniť v procesne prípustnom mimoriadnom dovolaní. Podľa § 243f ods. 1 O.s.p. mimoriadnym dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok uvedených v § 243e, ak a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Pre účely preskúmvanej veci treba osobitne uviesť, že na výskyt procesných vád konania vymenovaných v § 237 O.s.p. a tiež tzv. iných procesných vád konania majúcich za následok nesprávne rozhodnutie vo veci prihliada Najvyšší súd Slovenskej republiky nielen v konaní o dovolaní (viď § 242 ods. 1 O.s.p.), ale aj v konaní o mimoriadnom dovolaní (viď § 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p.) bez zreteľa na to, či boli alebo neboli v tomto mimoriadnom opravnom prostriedku uplatnené.

V konaní o mimoriadnom dovolaní neboli procesné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. namietané, ani zistené.

Podľa právneho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní o mimoriadnom dovolaní vyšlo najavo, že v konaní došlo k tzv. inej vade konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 243f ods. 1 písm. b/ O.s.p.). O vadu tejto povahy ide medziiným v prípade nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu.

Odôvodnenie rozsudku súdu (prvostupňového aj odvolacieho) musí mať náležitosti uvedené v § 157 ods. 2 O.s.p. (§ 211 ods. 2 O.s.p.). Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vypoariadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. V odôvodnení rozhodnutia musí súd spôsobom logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných protirečení vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu musí byť zároveň aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v konaní o riadnom alebo mimoriadnom opravnom prostriedku. Ak rozsudok súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 157 ods. 2 O.s.p., je nepreskúmateľný. Judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu považovaná za prejav a dôsledok tzv. inej procesnej vady konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie veci (R 111/1998). Na uvedenú vadu musí súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní prihliadnúť bez ohľadu na to, či bola alebo nebola generálnym prokurátorom namietaná.

Dovolací súd zistil, že rozsudok súdu prvého stupňa požiadavkám ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p. nevyhovuje, nakoľko pre neúplnosť dôvodov nie je možné posúdiť súlad medzi jeho právnymi záverom, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o dielo podľa § 631 Občianskeho zákonníka, a jeho skutkovými zisteniami, keď špecifikácia jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť tieto zistenia vyvedené, v odôvodnení rozhodnutia absentuje.

I keď práva úprava účinná v čase rozhodovania odvolacieho súdu (§ 219 ods. 2 O.s.p. v znení účinnom od 15. októbra 2008) umožňovala odvolaciemu súdu v prípade, ak rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdzuje, vypracovať tzv. skrátené odôvodnenie rozhodnutia, ktorú možnosť dovolací súd v danom prípade využil, takýto jeho postup vzhľadom na vyššie uvedené nedostatky odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa, však neprichádzal do úvahy a keď tak postupoval, zaťažil konanie tzv. inou procesnou vadou, majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozsudku je totiž nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozsudkov, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu

veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozsudku je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu, t.j. musí byť preskúmateľné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto po zistení, že v konaní došlo k vyššie uvedenej procesnej vade konania v zmysle § 243f ods. 1 písm. b/ O.s.p., na ktorú musel vziať zreteľ, zrušil mimoriadnym dovolaním napadnuté rozsudky a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 243i O.s.p. v spojení s § 243b O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znovu o trovách pôvodného i dovolacieho konania (§ 243i O.s.p. v spojení s § 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. novembra 2010

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková